

Hem > ... > Familjefrågor Och Arv > Arv > Arvsrätt > Austria

Arvsrätt

 Österrike

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Faktabladet har tagits fram i samarbete med [rådet för notarier i EU \(CNUE\)](#).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

Vid upprättandet av ett testamente ska särskilda formföreskrifter beaktas. I österrikisk rätt förekommer bland annat följande former av testamenten:

- Det offentliga testamentet som upprättas av notarius publicus eller domstol.
- Det holografiska testamentet som i sin helhet ska vara skrivet för hand och undertecknat av testatorn.
- Det av tredje part upprättade testamentet (skrivet för hand av en annan person än testatorn eller maskinskrivet), vilket har upprättats i närvaro av tre vittnen.

Ett arvsavtal (§ 1249 ff. i den allmänna civillagen – *Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch*, nedan kallad ABGB) kan endast ingås av makar eller trolovade som senare ingår äktenskap och (framtida) registrerade partner, och måste ha formen av en notariehandling (§ 1 första stycket led a i lagen om notariehandlingar – *Notariatsaktsgesetz*). Det krävs att två vittnen eller ytterligare en notarie är närvarande. Ett arvsavtal måste uppfylla giltighetskraven för testamentsförordnanden och kan endast reglera förfogandet över högst tre fjärdedelar av tillgångarna. Partner i ett registrerat partnerskap är i detta sammanhang likställda med makar och trolovade (§ 1217 ABGB).

Ett gemensamt testamente kan endast upprättas av makar eller registrerade partner (§ 586 ABGB).

Gåvor vid dödsfall regleras i § 603 ABGB och har formen av ett avtal som ska ingås i form av en notariehandling.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Testamenten, arvsavtal och avtal om avstående från arv och laglott som har deponerats hos notarie, domstol eller advokat kan registreras i det centrala österrikiska testamentsregister som förs av det österrikiska notariesamfundet (*Österreichische Notariatskammer*) (§ 140b i lagen om notarier – *Notariatsordnung*). Detta register är det enda testamentsregister som regleras i lag. Domstolar och notarier är skyldiga att anmäla dessa handlingar till registret (§ 140c andra stycket i lagen om notarier). Syftet med registreringen är att handlingarna ska finnas tillgängliga vid arvsförfaranden. Advokater och advokatbyråer kan registrera testamenten och andra testamentsförordnanden i österrikiska advokatsamfundets register över testamenten. I ett arvsförfarande ska domstolskommissionären söka i Österrikes centrala testamentsregister och i österrikiska advokatsamfundets register över testamenten och dokumentera resultatet (§ 145a i lagen om rättsvårdsärenden (*Außerstreitgesetz* – *AußStrG*)).

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin

kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Laglotten (som begränsar testamenteringsrätten) utgör hälften av arvlåtarens kvarlåtenskap. Arvlåtarens avkomlingar och den efterlevande maken eller registrerade partnern har rätt till en laglott. Om en person med laglotsrätt inte vid någon tidpunkt hade ett nära familjeband med arvlåtaren eller om ett sådant band under lång tid har saknats (omkring 20 år) kan laglotten sättas ned.

Laglotten är den del av arvlåtarens kvarlåtenskap som ska fördelas mellan de personer som har rätt till en arvslott. Laglotten ska betalas i kontanter. Laglotten kan även täckas genom en gåva i samband med arvlåtarens frånfälle (§ 780 ABGB) eller en gåva inter vivos (§ 781 ABGB).

Rätten till en laglott måste göras gällande vid domstol inom tre år från det att en person blev medveten om ett sådant anspråk och senast efter 30 år (§ 1487 ABGB). Preskriptionstiden börjar löpa när de omständigheter som anspråket grundas på blir kända, dock tidigast ett år efter arvlåtarens frånfälle (§§ 765 och 1487a ABGB).

Det är möjligt att avstå från laglotten medan arvlåtaren fortfarande är i livet. Ett sådant avstående måste ha formen av en notariehandling eller ett domstolsprotokoll (§ 551 ABGB).

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Om arvlåtaren inte lämnar efter sig en make, en registrerad partner eller några barn ärver arvlåtarens föräldrar och deras avkomlingar (arvlåtarens syskon) (§§ 735 och 736 ABGB).

Om arvlåtaren inte lämnar efter sig en make eller en registrerad partner, men har efterlevande barn, ärver barnen i lika delar (§ 732 ABGB).

Om arvlåtaren lämnar efter sig en make eller en registrerad partner, men saknar efterlevande barn blir maken eller den registrerade partnern ensam arvtagare.

Om arvlåtaren lämnar efter sig en make eller en registrerad partner och föräldrar ärver maken eller den registrerade partnern två tredjedelar av kvarlåtenskapen plus ett lagstadgat arvsföreträde [som ger honom eller henne rätt till husgerådet]. En tredjedel av kvarlåtenskapen delas lika mellan arvlåtarens föräldrar (§ 744.1 ABGB).

En partner som inte är registrerad (sambo) ärver om inga andra lagstadgade arvtagare finns, annars ärver en sambo endast om det föreligger ett motsvarande testamentariskt förordnande. Den överlevande sambons rättigheter säkerställs emellertid genom den österrikiska hyreslagen (*Mietrechtsgesetz*) och lagen om samägande av bostäder (*Wohnungseigentumsgesetz*). Om arvlåtaren och dennes sambo ägde en gemensam bostad (*Wohnungseigentumspartnerschaft*), erhåller den överlevande sambon arvlåtarens del i bostaden. Sambon har dessutom ett lagstadgat arvsföreträde och därför rätt att under högst ett år bo kvar i det gemensamma hemmet och att använda det gemensamma husgerådet, i den utsträckning dessa behövs för att upprätthålla den tidigare levnadsstandarden.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

Distriktsdomstol (*Bezirksgericht*). Domstolskommissionär (notarie) i egenskap av domstolsorgan. I materiellt och territoriellt avseende är den distriktsdomstol behörig i vars domsaga arvlåtaren sist hade sin rättsliga hemvist (var bosatt eller stadigvarande vistades) (§ 105 i lagen om behörighet för allmänna domstolar i tvistemål – Jurisdiktionsnorm, nedan kallad JN – jämförd med § 65 och § 66 JN). För att genomföra förfarandet använder sig distriktsdomstolen av en domstolskommissionär (§ 1 i lagen om notaries funktion som domstolskommissionär – *Gerichtskommissärsgesetz*, nedan kallad GKG).

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

Distriktsdomstol; domstolskommissionär (notarie) i egenskap av domstolsorgan.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Distriktsdomstol; domstolskommissionär (notarie) i egenskap av domstolsorgan.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Distriktsdomstol; domstolskommissionär (notarie) i egenskap av domstolsorgan.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Det arvsrättsliga förfarandet (*Verlassenschaftsverfahren*) inleds på eget initiativ av den distriktsdomstol i vars domsaga arvlåtaren sist var bosatt eller stadigvarande vistades. Förfarandet genomförs av en notarie i egenskap av domstolskommissionär och avslutas med ett domstolsbeslut.

Domstolen ska inleda det arvsrättsliga förfarandet på eget initiativ så snart den får kännedom om dödsfallet (§ 143.1 AußStrG).

Domstolskommissionären ska fastställa vilka arvtagare som finns inom ramen för det arvsrättsliga förfarandet vid domstolen (§ 797 ABGB).

Domstolskommissionären (§ 1.2 led 2 b och § 2.2 GKG) ska upprätta en förteckning över kvarlåtenskapen om en villkorad förklaring om accept av arv har ingetts, personer som har rätt till laglott är minderåriga eller av andra anledningar behöver en rättslig företrädare, ett avskiljande av arvet från arvtagarens tillgångar har beviljats, ett efterarv ska beaktas eller en privat stiftelse har upprättats genom testamentet, kvarlåtenskapen kan tillfalla staten eftersom arvtagare saknas, eller om detta begärs av en person som har rätt till detta eller av dödsboförvaltaren (§ 165 AußStrG).

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Ingen har rätt att ta arvet i besittning på eget initiativ. Det krävs en överlåtelse för att arvtagaren ska komma i rättslig besittning av arvet, och denna överlåtelse sker genom ett särskilt överlåtelseförfarande, så kallat *Einantwortung* (beslut av den behöriga domstolen, *Verlassenschaftsgericht*) (§ 797 ABGB och § 177 AußStrG). För detta krävs att arvsförfarandet vid domstol är avslutat samt att en förklaring om accept av arvet inges, i vilken den berörda personen styrker sin arvsrätt, och så snart boutredningen har avslutats. Även vad gäller fast egendom överförs äganderätten redan genom överlåtelseförfarandet, det vill säga oberoende av registreringen i fastighetsregistret. Domstolskommissionären är dock skyldig att ansöka om registrering i fastighetsregistret i arvtagarnas ställe om dessa inte själva ansöker om detta inom rimlig tid.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Arvtagarna svarar med sina samtliga tillgångar för den avlidnes skulder. Om en förteckning har upprättats svarar de dock endast för ett belopp motsvarande kvarlåtenskapens värde.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

En handling av vilken överlåtelsen av egendomen framgår ska inges till fastighetsdomstolen (*Grundbuchsgericht*). Arvtagaren ska inge beslutet om överlåtelse av egendomen (*Einantwortungsbeschluss*) och en testamentstagare ska inge en officiell bekräftelse. Vidare kan det krävas ett intyg om att det inte föreligger några skatteskulder, och beroende på den aktuella delstatens lagstiftning även ett särskilt tillstånd enligt bestämmelserna om fast egendom, samt i förekommande fall ett intyg om förvärvarens medborgarskap.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

Det är inte obligatoriskt att utse en boutredningsman.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

En arvtagare som på ett tillräckligt sätt styrker sin arvsrätt har rätt att använda och förvalta dödsboets tillgångar och företräda dödsboet såvida den behöriga domstolen inte föreskriver något annat. Om detta är tillämpligt på flera personer ska de utöva denna rätt gemensamt, såvida de inte har avtalat något annat (§ 810.1 ABGB).

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Testamentsexekutorn spelar endast en underordnad roll i det österrikiska arvsförfarandet. Detta beror på att boutredningen handläggs av domstol och det är domstolskommissionären, i egenskap av domstolsorgan, som säkerställer att arvlåtarens vilja följs. Enligt § 816 ABGB kan arvlåtaren genom förordnande utse en testamentsexekutor för att verkställa sin sista vilja. Uppgiftens omfattning framgår av förordnandet och kan omfatta allt från en övervakning av fullgörandet av villkor eller arvtagarnas eller testamentstagarnas uppdelning av arvet till förvaltningen av kvarlåtenskapen.

Om dödsboets borgenärer kallas och muntlig förhandling hålls (§§ 813–815 ABGB), ska domstolskommissionären offentliggöra tidpunkten och även kalla testamentsexekutorn (§ 174 AußStrG).

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Domstolskommissionären är skyldig att på begäran av berättigade parter utfärda en officiell bekräftelse på behörigheten att företräda dödsboet (§ 172 AußStrG) (se punkt 9.2 ovan).

Om arvtagarna och deras kvoter är fastställda och övriga villkor är uppfyllda ska domstolen överlåta kvarlåtenskapen till arvtagarna (§ 177 AußStrG: beslut om överlåtelse av egendom). En kopia av beslutet om överlåtelse av egendom med en bekräftelse om laga kraft räcker för att spärrar för bankmedel vid kreditinstitut ska upphävas (§ 179 AußStrG).

Det europeiska arvsintyget som avses i artikel 62 ff. i EU:s arvsförordning (förordning (EU) nr 650/2012) utfärdas av domstolskommissionären. Om sökanden inte håller med om uppgifterna i arvsintyget måste domstolen undersöka intyget. Det intyg som domstolskommissionären utfärdade upphör att gälla och ersätts av det intyg som domstolen utfärdar.

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna [lämna synpunkter](#) på innehållet

Senaste uppdatering: 27/12/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.